

[Handelsministeren.]

Hr. Svend Haugaard spurgte om smeltevandsmasserne i Grønland. Jeg kan henvise til det korte, jeg har sagt om dette problem i den dupliserede redegørelse, der er udsendt. På side 31 gør jeg opmærksom på, at der skal gøres en større indsats, for at man kan nå frem til en afklaring af vandkraftens muligheder, og mere kan jeg sådan set ikke sige. Vi er opmærksomme på, at der kan være tale om, at vandkraften muligvis kan benyttes, men det ved vi for lidt om endnu. Der må sættes mere forskning ind.

Så spurgte hr. Svend Haugaard, om vi samtidig kunne indføre kernekraft og naturgas, om ikke det ville føre til vældige investeringer. Ja, vi skal jo netop fremlægge en sådan ressourcetermineringsoversigt inden årets udgang, men det er da på forhånd klart, at man altid godt kan have disse to ting på én gang. Det kan i så tilfælde måske medføre, at der er andre samfundsmæssige investeringer, man må udsætte, og det er altså denne samlede vurdering af alle investeringerne på energiområdet og andre store investeringer, herunder trafikinvesteringer, man må sammenligne. Så må man altså tage stilling til, om man vil gøre det, men der er intet økonomisk-teknisk i vejen for, at man kan gøre disse to ting samtidig. Måske kan det komme til at betyde, at andre ting tidsmæssigt må udskydes, og det er det, denne ressourceterminering vil kunne vise noget mere om. Den vil altså blive fremlagt i slutningen af året.

Jeg vil også sige til hr. Svend Haugaard, at der altså er reelle grunde for, at vi foreslår, at det skal være et statsligt selskab, der skal forestå det geotermiske energiarbejde. Jeg tror ikke, at det vil være nogen opgave for kommunerne, for der vil være tale om en geografisk fordeling, som kan være vanskelig at foretage mellem kommunerne, da disse borer næppe er af samme lødighed i alle de kommuner, der her er tale om.

Hr. Honoré spørger, om en international aftale ikke vil ophøre efter 10-20 år, om ikke vi kan risikere det. Det er åbenbart, at skal vi have en international aftale om varig anbringelse af højaktivt, radioaktivt affald, så må den naturligvis være uopsigelig for modtageren, ellers giver den ikke nogen sikkerhed. Jeg mener, at det må være en helt klar forudsætning også hos dem, der har talt om, at de vil være med til at lave en sådan aftale, herunder amerikanerne.

Så blev der spurgt, hvor langt vi er fremme med at anvende de midler, der er bevilget til en besparelse af energiforbruget i staten og kommunerne. Det har jeg indhentet oplysninger om her under mødet, og jeg kan oplyse, at boligministeriet i august 1974 anmodede samtlige ministerier og styrelser om at gennemgå deres bygningsmasse med henblik på energibesparelser i statsbygninger og statsstøttede institutioner. For at fremskynde besparelserne blev der stillet 150 mill. kr. til rådighed, og dette beløb er anvendt. På 810 mill. kr.s beskæftigelsesplanen blev der i februar 1977 afsat yderligere 65 mill. kr., og regeringen agter at søge flere midler afsat til dette formål. Indenrigsministeren har sideløbende opfordret kommunerne til at isolere deres bygninger, en opfordring, som mange kommuner har fulgt meget aktivt.

Hvis man i øvrigt ønsker nærmere oplysninger af mere teknisk karakter, er jeg naturligvis parat til at komme med sådanne oplysninger, idet jeg går ud fra, at vi løbende skal drøfte disse sager i det permanente energiudvalg. Det er, hvad jeg vil slutte med.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Vi går herefter over til anden omgang.

Gert Petersen (SF):

Jeg har lige et par enkelte spørgsmål på baggrund af de svar, som ministeren gav, og som jeg i øvrigt siger tak for.

Det første spørgsmål går på solenergien. Ministeren siger meget rigtigt, at her må man skelne imellem solfangere – det er en teknik, vi kender – og så problematikken omkring oplagring af solenergi; jeg tror nok, at det sidste i et eller andet fint sprog, jeg ikke kender så meget til, kaldes solceller. Dette sidste er noget, man eksperimenterer med, og hvis man får løst de problemer, der er knyttet til det, vil man have gjort et kæmpeskridt frem i retning af at sikre energiforsyningen. Det er lige i øjeblikket ikke det sidste, der interesserer mig så meget; det er solfangerne, der interesserer mig, eller solpanelerne, som de også kaldes. Det, der undrede mig, var, at de ikke rigtig indtog nogen plads i redegørelsen. Jeg kan tage fejl, men jeg mener, at de simpelt hen ikke er omtalt i redegørelsen, disse solfangere eller solpaneler. Når jeg sluttede af med nogle måske lidt kryptiske ord om markedsmekanismen, så hænger det sammen med – vil jeg godt forklare ministeren – at jeg har den opfattelse, at det er meget vigtigt at få